

احمد شاه بابا

احمد شاه بابا په اصل سدوزی او د پلار نوم یې محمد زمان خان وو. احمد شاه بابا په ۱۱۳۵ هجري کي زېږېدلئ وو. د مور نوم یې زرغونه وو او په پښتونولي یې د خپل زوی روزنه وکړه او ننګیالی یې لوی کړ.

پدغه وخت کي په افغانستان کي یو سم منظم حکومت وجود نه در لود پښتنو یوه ټینګ او زورور حکومت ته اړتیا در لوده خو هغه وو چي د کندهار د شیر سرخ بابا په زیارت کي د پښتنو مشران سره را ټول سوه او یوه لویه جرګه یې جوړه کړه ۱۱۶۱ هجري.

لوی احمد شاه بابا

پدې مجلس کي ډيري خبري و سوې څو هغه وو چي ددې زيارت
ملنگ صابر شاه د غنمو يو وږی را واخيست او د احمد شاه بابا په
لنگوته کي يې ور جگ کړ او احمد شاه بابا يې په پاچاهي و ټاکئ.
احمد شاه بابا چي يو ډېر مهربانه سړی وو د خپل زوی او يوه غريب
سړي فرق يې نه کاوه نو ډېر زيات د خلکو د باور او اعتماد وړ وگرزېدئ.

احمد شاه بابا يو غښتلی لښکر جوړ کړ. د هغه وخت د سياست له
مخې يې پر هند حملې وکړې او ډېر ځايونه يې و نيول.

احمد شاه بابا نه يوازي پاچا وو بلکي شاعر هم وو. پر ده باندي خپل
هيواد ډېر گران وو او کله چي به د هيواد څخه ليري وو نو د هيواد په ياد
به يې ښه ښه شعرونه ويل چي دلته يې د نمونې په ډول موږ يو څو شعره
راوړو :

ستا د عشق د وينو ډک سوه ځگرونه

ستا په لاره کښي بايلي زلمي سرونه

تاته را سمه زړگی زما فارغ سي

بېله تا مي اندېښنې د زړه مارونه

که هر څو مي د دنيا ملکونه ډېر سي

زما به هېر نه سي دا ستا ښکلي باغونه

د ډهلي تخت هېرومه چي را ياد سي

زما د ښکلي پښتونخوا د غرو سرونه

په ۱۱۸۶ هجري کي پسله شپږويشتو کالو پاچاهي څخه مړ سو او
دکندهار په ښار کي ښخ سو.